

จิตรสุดา ชีใหม่ 2552: ความวิตกกังวลประจำตัว การเห็นคุณค่าในตนเอง และกลวิธีการเผชิญปัญหา
ของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์บัวทอง สว่างโสภากุล, M.S. 182 หน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลประจำตัว การเห็นคุณค่าในตนเอง
และกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิต 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิต ตามปัจจัยส่วน
บุคคลที่แตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลประจำตัวกับกลวิธีการเผชิญปัญหาของ
นิสิต 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิต กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 365 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test ค่า F -test การทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant
Difference) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.01 และ
0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลประจำตัวอยู่ในระดับปานกลาง การเห็นคุณค่าใน
ตนเองในระดับสูง มีกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหา แบบมุ่งแก้ไขอารมณ์และแบบได้ประโยชน์น้อย
อยู่ในระดับปานกลาง 2) นิสิตที่มีเพศ กลุ่มคณะ เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ต่อเดือนของนิสิต สถานภาพสมรสของ
บิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา แตกต่างกัน มี
กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหา แบบมุ่งแก้ไขอารมณ์ และแบบได้ประโยชน์น้อยแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 3) ความวิตกกังวลประจำตัว มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเผชิญปัญหา
แบบมุ่งแก้ไขปัญหา แบบมุ่งแก้ไขอารมณ์ และแบบได้ประโยชน์น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
และ 0.05 4) การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไข แบบมุ่งแก้ไข
อารมณ์ และแบบได้ประโยชน์น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05